

הכתר

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

גליון מס' 21

פרשת וירא

תשס"ו

מועד בעיקר לאברכים בעצמם.

תגובות ותרומות ניתן לשלוח למערכת 'הכתר'

ת.ד. 57375 ירושלים.

הוצאה לאור: מוסד חינוך אברכים ירושלים

"מקום פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שטועים בו רבים... יש הנמנעים מדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים! בדור פרוץ וירוד בכל הענינים, בהלבשה... בריש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בעניני קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות! היש לך הטעיית היצר גדולה מזו?" (הגר"א קושלר זצ"ל)

מין החפץ חיים זיע"א

בעזה"י, ר"ח תמוז, תרפ"ד, ראדין.

אל כבוד הרבנים והאדמו"רים די בכל אתר ואתר, אולי יש בידם לתקן דבר, יהי שכרם רב מד'.

הנה יש לי צער גדול מפני עצם הענין וגם מתמיהת רבים, אף שכולם מאמינים שכל מה שמתהווה למטה בין לטוב בין למוטב, הכל הוא מאת הקב"ה, מכל מקום כל אחד עומד ומשתומם ופלא הוא בעיניו מפני מה נשתנה העתים כל כך לרעה, הלא מלבד מה שכל ישראל בכל מקום פזוריהם בין העמים כולם נעשו משועבדים, והיוקר הולך וגדול מיום ליום, והמיסים והארנוניות גם כן מתגדלים מאוד, על כולם עוד הגזירות נוסכבו על התורה ומצוותיה נורא מאוד, שהתינוקות של בית רבן בטלים במאות עירות, גם מצב הפרנסה בכל מקום הוא רע מאוד, כלל הדבר עם ישראל הולכים ומתאוננים כל אחד ואחד על רוע מצבו.

והנה בשנים שלפנינו אף שהיו גם כן מצויות צרות וגזירות, מכל מקום מי שהיה בכלל תמימי לב היה יכול להתנחם בנפשו ולומר, הגם שבענינים החיצונים אינו מתנהג כרצונו, אבל בעניני הנפש הוא בוטח שאינו מרוחק מהקב"ה, ובודאי יעמוד הקב"ה לבסוף לימינו, וכמו שכתוב כי יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו. אבל כהיום בעוונותינו הרבים מר לנו מאד מכל צד, כי כשהוא מביט בעצמו בעניני עולם הזה אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, וכשהוא מתבונן לאחריתו בעניני תורה ומצוות, גם אין לו שום הצלחה והגם שכל אחד מישראל מבקש מהקב"ה שישמע לבקשותיו ויטיב לו כרצונו, אין שומע לו, הלא דבר הוא.

ואמרת שיעקר סיבת הדבר, שאנו מרחיקים בעצמנו את הקב"ה מאיתנו. הוא ציוה לנו והתקדישתם והייתם קדושים, ואמרו חז"ל כל המקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה מעט מקדשין אותו הרבה, בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא, וכתוב אחר אומר כי ד' אלקין מתהלך בקרב מחניך להצילך וגו', (והמאמר להצילך כולל הרבה ענינים, להצילך מן החרב מן הרעב ומן השבי ומן הביזה), והיה מחניך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, הרי ביאר לנו הכתוב מפורש, שכאשר נהיה קדושים הוא מתהלך בינינו להצילנו מכל רע, אבל אם יראה בנו ערות דבר הוא שב מאחורינו, וממילא יחולו עלינו כל הסיבות ח"ו.

...כלל הדבר ה"מאדע" הגרועה הזו מביאה לאדם לידי הרהורים רעים... וכמעט על ידי ה"מאדע" הגרועה הזו מבטלים בידים מאמרו של הקב"ה שאמר והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר.

והנה ידוע לכל, כשפרצה תבערה בכרם המלך והלהב גדול מאוד, הכרוז יוצא מגדולי המלך לאנשי העיר: התחזקו כולכם לכבות האש באיזו עצה שתוכלו, כי כרם המלך בוער באש, ואם תתעצלו בדבר תדעו כי בנפשכם הוא ח"ו, ומורדים תקראו, כי אינכם חוששים לכבודו. ואם תתחזקו כראוי ותכבו האש יקבל כל אחד שכרו ורוב כבוד לפי ערך התחזקותו, כן הדבר בעניננו, כי הנה ידוע שכל ישראל נקראים כרם ה', כמו שכתוב כי כרם ד' בית ישראל (ישעיהו ו'), ובעוונותינו הרבים תבערה גדולה נפלה בכרםו בכמה מקומות ע"י ה"מאדע" הזו, כי מתבצר כח הטומאה מאד על ידי זה, כמאמרם ז"ל על הפסוק, ונשמרת מכל דבר רע, אזהרה שלא יהרהר אדם ביום ויבא לידי טומאה בלילה, וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל אחד ואחד בעסקיו, ונסכבו על ידי זה כל הצרות הרעות כמו שכתבו בספרים הקדושים. על כן החוב מוטל על כל איש ואיש לכבות את האש הנורא הזה ולתקן בביתו שיהיה הכל עשוי כדון ולא יתנהג בפריצות ח"ו ויוזכה עבור זה לצאת ממנו בנים ישרים וקדושי עליון, וביותר החוב מוטל על הרבנים ועל כל החרדים לדבר ד' שבכל עיר ועיר לדרוש ברבים מגודל הענין הזה, הנוגע לקיומנו ולהצלחתנו בגוף ובנפש בזה ובבא, ויתקיים בזה מאמר הכתוב והיה מחניך קדוש.

דברי הכותב לכבוד ד' ותורתו ומיצר בצרת עמו ישראל, המצפה לגאולה בב"א.

ישראל מאיר ב"ר אריה זאב הכהן
בעל המחבר ספר חפץ חיים ומשנה ברורה.

מין החתם סופר זיע"א

(עדות החתם סופר ששמע מפי קדשו)

"זה שהגלות האחרון קרוע משאר גלויות... בצרות גדולות, ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, מפני שבשאר הגלויות לא היה פריצות אצל נשים, לא כן עתה בעוונותינו הרבים ששכיח הפריצות אצל נשים אשר הוא גרוע מכל העבירות שבתורה".

מין החפץ חיים זיע"א

(ח"י עה"ת על הפס' ולא יראה וכו')

"הכתוב מדבר בענין הצניעות וקדושת המחנה, ונשתבחה בזה מדת הצניעות יותר מכל המדות המשובחות, עד שהקב"ה ענש על מדה הזאת ב'ושב מאחריך', כלומר שיסלק חלילה השגחתו מזה שאינו מתנהג במדה זו, ולא אמר כן בשאר המדות, ללמדנו שזאת המדה נעלה מכולן, ודא ביה כולא ביה".

הגה"ק רבי אלחנן וסרמן זצ"ל

"החפץ חיים היה אומר: הקב"ה שומר עמו ישראל. כלום שומר שכר הוא? לא, אין אנו משלמים לו בעד שמירתו, הוא שומר חנם. אולם שומר חנם ברצותו מסרב גם לשמור. אימתי הוא מסרב? כתוב בתורה 'ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך'. ערות דבר משמעותו פריצות, זאת אומרת הרס הצניעות. לפנים היה קיים כלל: בנות ישראל צנועות הן, היום יש כלל הפוך מזה, ועל כך התרו בנו 'ושב מאחריך', זאת אומרת שהשי"ת יסיר את שמירתו מעלינו. למצב כזה הגענו היום, ובלעדי השמירה של השי"ת אנו מופקרים לכל פגיעה".

(קובץ מאמרים. מאמר 'דעת תורה')
"אם רוצים בקרבת אלוקים - הרי זה רק בלא ערות דבר. אם רוצים ערות דבר - הרי זה בהכרח קשור בסילוק שכינה".

(קובץ מאמרים החדש ח"א עמ' קכו)

הגה"צ רבי אליהו לאפיא זצ"ל

(לב אליהו ג רמא)

"בזמן מגפה נעשה האויר מעופש בחידיקים של המחלה, דבר מסוכן המאפשר אפילו לאדם הבריא והחזק להדבק בה... בדורנו פרצה המגפה של הפקרות ופריצות ברחוב, כל אדם צריך לפחד - שמה נפגע גם הוא ח"ו במחלב איומה זו..."

ענין הצניעות ברחוב נעשה הפקר... וכידוע בית דין של מעלה מדקדקים ביותר על דבר שהעולם נוהגים בו הפקרות. ולא כמו שטועים ואומרים "לעומת אחרים אני צדיק בזה" לא כן הדבר! אלא אדרבה, כל עבירה שנעשית בפריקת עול ובפרהסיא, דקדוק הדין עליה הוא הרבה הרבה יותר מעבירה אחרת..."

פניו הכתר

רבנו, מדוע יש צרות

השמועה פשטה בן רגע, כולם נהרגו בתאונה. מכונית התהפכה ובתוכה ישבו ארבעה אברכים צעירים מבני ברק.

הם השאירו אחריהם אלמנות צעירות בוכיות ולמעלה מחמישים יתומים!!!

ארבעה אברכים יראים ושלמים, עוסקים בצורכי ציבור באמונה טהורה ובמסירות.

ארבע עקדות יקרות מאד עקד לנו אלקים.

הם שבו לביתם מקיום מצות הלויית המת של הצדיק הקדוש רבי ישראל אבוחצירא בנתיבות ביום ד' שבט תשמ"ד.

ואם גם זכות מצוה מיוחדת זו לא עמדה להם, הרי שחרון האף גדול ונורא. זוהי שעת דין קשה מאוד על הכלל כולו!!

אבל, על מה יצא הקצף?

נכנס אחד הרבנים למרן הגרא"מ שך זצ"ל, סיפר לו את המאורע המזעזע, ושאל: "רבי, מדוע יש חרון אף על ישראל?"

השיב לו הרב שך זצ"ל התשובה לשאלתך כתובה במפורש הדברי חז"ל במסכת שבת (דף לג) "בעוון גילוי עריות ובעוון נבלות פה, צרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים. יתומים ואלמנות צועקים ואינם נענים..."

הוסיף הגרא"מ שך ואמר: בדורות עברו, היו הדברים הללו ידועים ופשוטים. כאשר באה צרה, מיד בדקו את הצניעות!! בדקו אם אין ערות דבר, שמסלקת את השכינה.

כבר בגמרא מסופר שהדבר הראשון שתלו בו את סיבת הצרות, היה פגם בצניעות! פעם אחת עלה השער והתיקרו כל הדברים בשוק. מיד שלחו חכמינו הקדושים לבדוק אם משהו פגם בחוסר צניעות, ואכן כאשר תפסו אותם שפגמו בצניעות והענישו על כך, מיד חזר השער לקדמותו וכל המחירים בשוק ירדו!

כך היה בדורות הקודמים. כולם ידעו: "אם יש צרות- תחילה יש לבדוק את הצניעות!!" (מספר "קדושת החיים") (ועולמות של טוהר עמ' 97)

חג"ד סגל שליט"א

"זה נורא! מחפשים תרופה לצרות, עושים תיקון בזה, תיקון בזה, אבל העיקר זה לגשת למהות האדם, למהות נשמתו- צניעות. למה הולכים סחור-סחור- תגשו לנקודה! זה- צניעות. על זה נורא מה שכתוב. ומאידך פה כל הברכה וכל ההצלחה... כמה פשוט הוא שכאן הנקודה של ההצלחה בפרט היום מי נשאר להקב"ה, כאשר רוב חלקי האומה ירדו משולחן אביהם, נשארו כמה בנים יחידים, מי שומר היום קצת צניעות? ואם גם פה, גם היחידים הללו מזלזלים בצניעות, כמה כאב, כמה צער יש מזה לאבא בורא עולם, מי נשאר?..."

כך אמר הח"ח ז"ל, פעם שמעתי את זה מהראש ישיבה באמריקה, הרב קלמנוביץ שיהיה בריא, בשם אביו רבי אברהם ז"ל, הוא סיפר שהיתה כנסיה של אגודת ישראל בווינה, והיו שם גדולי האדמו"רים וגדולי הראשי ישיבות, כל הסוגים כל החוגים, וגם החפץ חיים ז"ל היה שם. עשו שם עזרת נשים, למעלה, רק לא היה איזה וילון, אז אחרים טענו שזה מספיק, מי יסתכל למעלה? אחרים טענו שזה לא מספיק וצריך וילון. נמנו וגמרו לשאול את הח"ח. וכך ענה להם: מה הצרה הכי גדולה שיכולה להיות לכלל ישראל? אם הקב"ה עוזב אותנו. אם הוא אתנו, אז "גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עמדי"!! ה' עמך - לא חסרת דבר! אבל אם "הסתרת פניך, הייתי נבהל", הצרה הכי גדולה אם הוא עוזב. על מה כתוב שהקב"ה עוזב? אומר הח"ח- "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך"!! אם כך, הוא אמר, כל הידור שאפשר לעשות ב"לא יראה"- הכל כדאי!! באור הדברים- שהשגחת הקב"ה אינה שתי דרגות בלבד, או נמצא או איננו, זה מדרגות רבות, אתה עושה עוד הידור- הוא יותר איתך, פחות הידור- זה קצת שב, קצת מסתלק. אני הרי שומע מאלה שעוסקים בענינים שיש בעיות, שומעים דברים, ה' ישמרנו! ה' ישמרנו! תסמרנה שערות ראש! א"כ זה מהדברים הראשנים ממש שצריכים תיקון גדול".

"זה היה לפני כמה שנים, בהלויתו של אחד מחכמי ירושלים, זעק רבי שלום שבדרון בחוצות ירושלים: יש צרות, יש אסונות, צעירים, צעירות, הולכים לבית עולמם, יתומים, אלמנות..."

קול דמי אחינו זועקים אלינו מן האדמה: הכל מהפריצות! הכל בגלל הפריצות... ושב מאחריך!

בעוונותינו הרבים, לצערנו, לבושתנו, לחרפתנו, לדאבונו הגדול מתכוונים לפריצות של שומרי תורה ומצוות... בואו ונפתח את הלבבות...

אם הצניעות כתקונו, יש השראת השכינה והקב"ה אתנו... ואז אין צרות ואין ייסורים..." (הרה"ג ר' ראובן קרלנשטיין שליט"א- בהלוית הגר"ש שבדרון זצ"ל)

לאמר למשחית הרף!

לצרותינו ימצא מזור ותרף
ויאמר למשחית: הרף!!!

**

ושוב הגיע היום

בו מלך עליון

בהדר וגאון

ערך דין וחשבון

ומנה את ההון

את כל היתרון

שנאר מתשס"ו עיזבון...

וחיל יאחזנו

ורעדה תמלטנו

ההיה החשבון

מעיד על היתרון

ותהיה התשס"ז

טובה מתשס"ז

בלי חס וחלילה שיברון---

הבה נסכית לעצת גדולינו

וחיזוק בצניעות נקבל על עצמנו

כל אחת בדרגתה תתאמץ עוד

ותלך מחיל אל חיל מאד

כי הצניעות בידינו מתנת פלאים

סגולה לחיים, לבריאות, לשנים

נאחז בה היום, לא נחכה למחר

נחזיק בה בעז, לפני שיהיה מאוחר!!!

(מתוך גליון 'הדרך' מס' 1)

תאונות, מחלות, פיגועים איזמים
שכול ויתמות, אלמנות, ייסורים.

מאות יתומים זועקים מליבם

על אבות ואמהות שנקטפו באיבם

והורים שכולים מבכים ילדיהם

וקרובים אבלים על הלקח יקיריהם.

ואמנם חשבונות שמים איננו יודעים

אך חובתנו לחפש מה מאתנו תובעים

שעל אף רבבות המעשים הטובים

כך עשה לנו ריבון עולמים.

וגדולי ישראל, היושבים על מדין

זעקו והתריעו על מידת הדין

כי הסתר הפנים שעלנו עבר

הינו בעוון חוסר צניעות- "ערוות דבר"!

בקשו וקראו להחזיר העמדת

לשוב וללבוש הצניעות כאדרת

להקפיד על הלכות הלבוש והכללים

שנכתבו על ידם ופורסמו ברבים.

לכסות הראש באופן נאות

לפי דרישות ההלכה כיהא וכיאות

הבגד הצר לא יהיה שולט

גם לא צבע עז או קישוט בולט.

שיהיה עמנו מעוון זה חף

ובכך יוסר מעימנו חרון אף

לפני שנה היה היום

בו מלך עליון

בהדר וגאון

ערך דין וחשבון

ומנה את ההון

את כל היתרון

שנשאר מתשס"ה עיזבון

צעדו בסך רבבות מלאכים

לבושי נגוהות, כלבנה מאירים

ברואי מעשים נעלמים, נשגבים

להמליץ טוב היו מתקרבים:

על פעילות של חסד בלי שעון ושעות

על מתן צדקה בלי מספר למעות

על אלפי ספרי תהילים ותפילות

על שמירת הלשון ותיקון המידות...

ומעל הכל על בני ציון יקרים

שבעמל התורה היו כוחם מיגיעים

ועל נשות חיל רבות פעלים

שבמסירות נפש סיעו ללומדים.

ואמרו כולם כי שנת התשס"ז

טובה תהיה ובה שפע רב

לא ישמע בה שבר ולא שוד

רק אורה ושמחה וברכה עוד ועוד---

חלפה השנה, כלו קללותיה

הוי מה נורא היה קציר דמיה!